

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-10-63090-10 דרמה מוצרים ושירותים וטרנריים בע"מ ואח' נ' חליוה ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת מירב קלמפנר נבון

התובעים	1. דרמה מוצרים ושירותים וטרנריים בע"מ ח.פ. 5158000423 2. חיות ועוד בע"מ, ח.פ. 515800423 3. איל נחמיאס ת.ז. 058407396 ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר שני רופא ואח'
----------------	--

נגד

הנתבע	פנחס חליוה ת.ז. 055328199 ע"י ב"כ עוה"ד אהוד גולן
--------------	--

1

פסק דין

2

3 לפני תביעה בגין לשון הרע, רשלנות והפרת חובה חקוקה. כן הוגשה אף תביעה שכנגד (חוזית).

4 1. התובע 3, הוא רופא וטרינר ומנהל את רשת המרפאות שבבעלותו "דרמה מוצרים
5 ושירותים וטרנריים בע"מ" (להלן: "התובעת 1") וכן, חיות ועוד בע"מ (להלן: "התובעת
6 2") שהתובע 3 מחזיק ב- 50% מהבעלות בה. הנתבע, אף הוא רופא וטרינר בהכשרתו,
7 אשר ניהל מרפאה וטרינרית בטבעון במשך כ-27 שנים. מרפאת הנתבע נסגרה במהלך
8 חודש דצמבר והושכרה לתובע 3, באמצעות בנו של הנתבע.

9 2. לטענת התובעים, הנתבע סגר את מרפאתו בקריית טבעון ביום 15/12/17. בא כוחו, ניהל
10 מול התובעים מו"מ למכירת המרפאה אשר כללה ציוד רב, לרבות תיקים רפואיים של
11 בעלי החיים. בסופו של המו"מ, בחודש פברואר 2018, הוסכם כי המרפאה תושכר
12 לתובעים לתקופת ניסיון בת חצי שנה (להלן: "תקופת הניסיון"), שלאחריה התובעים
13 ירכשו אותה לרבות הציוד, רשימת הלקוחות והמלאי שבה.

14 3. לטענת התובעים, סכום רכישת הציוד והמלאי עמד על 30,000 ₪ ובנוסף, נרכש בנפרד
15 מכשיר אולטראסאונד בתשלום נוסף של 12,000 ₪. לטענתם, גובה דמי השכירות במהלך
16 תקופת הניסיון עמד על 1,000 ₪ + מע"מ והוסכם כי תשלומים אלו יהוו מקדמה בגין
17 הציוד ככל שירכשו התובעים את המרפאה בתום תקופת הניסיון. עוד לטענתם, חשבונות
18 עבר (טלפון, חשמל ומים) לחודשים פברואר עד מאי 2017 שולמו ע"י התובעים בהתראה
19 לפני ניתוק.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-10-63090 דרמה מוצרים ושרותים וטרנריים בע"מ ואח' נ' חליוה ואח'

תיק חיצוני:

- 1 4. לטענת התובעים, לאחר זמן מה, התקשר התובע 3 עם הנתבע כספק למתן שירותי רפואה
2 וטרינרית, במרפאת התובע 3 שבמשמר השרון, בהיקף של כשלוש משמרות בשבוע לפי
3 זמינותו ובסיכום מראש בתעריף של 100 ₪ לשעה. לטענת התובע 3, הוא אף סייע לנתבע
4 והשאיל לו רכב שבבעלותו בתוספת תשלום הוצאות דלק בגובה 50 ₪ + מע"מ, ליום בו
5 העניק שירותי רפואה וטרינרית.
- 6 5. לטענת התובעים, בחודש אוגוסט 2018, מטעמים אשר לא פורטו בתביעה מחמת פרטיות
7 הנתבע, החליט התובע 3, במהלך שהייתו בחו"ל בחופשה, על הפסקת התקשרות עם
8 הנתבע באופן מידי וביקש מהנתבע להשיב את הרכב והמפתחות למרפאה לאלתר.
9 לטענתו, הרכב הוחזר כחודש לאחר מכן, ביום 9/9/18 לאחר שהנתבע איים על התובע 3
10 במרפאתו.
- 11 6. לטענת התובעים, במהלך חודש ספטמבר, פנה הנתבע מספר פעמים לתובע 3 בדרישה
12 לתשלום כספים שלכאורה מגיעים לו, אלא שבניגוד לדרישות אלו, הכספים שולמו
13 לנתבע במלואם, לרבות שכר הדירה ותשלום עבור מתן השירותים למרפאה.
- 14 7. לטענת התובעים, הנתבע פנה לעובד המרפאה במשמר השרון – ד"ר מואייד ג'מהור –
15 ואיים עליו כי הוא מחזיק בציד גנוב שלכאורה גנבו התובעים מהנתבע. לטענתם, הנתבע
16 אף איים מספר פעמים על ד"ר ג'מהור בניסיון להפחידו בטענות שווא כי יגיד נגדו תביעה
17 או קובלנה. בגין איומים אלו, הוגשה תלונה ע"י התובע 3 למשטרת ישראל.
- 18 8. עוד לטענת התובעים, הנכס שבו נמצאת המרפאה הוטרינרית נמכר למר עימאד סוואעד,
19 שהתקשר לתובע 3 לאחר שהנתבע סיפר לו, במועד שאינו ידוע לתובעים, שרכוש
20 המרפאה שייך לו ונגנב ע"י התובע 3 והוא נלקח משטח המרפאה.
- 21 9. בגין אלו, הגישו התובעים תביעתם על פי חוק איסור לשון הרע. לטענת התובעים, מעשיו
22 של הנתבע, רשלנותו ומחדליו מהווים עוולה על פי חוק איסור לשון הרע. אמירותיו,
23 מהוות לשון הרע כהגדרתה בס. 1 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 מסוג חמור
24 במיוחד אשר שמים את התובעים לבוז, ללעג ולהשפלה ופוגעים בכוונת מכוון, ביודעין
25 ובחוסר תום לב גמור. בגין כך יש, לטענת התובעים, לחייב את הנתבע בתשלום פיצויים
26 ללא הוכחת נזק כקבוע בסע. 7(א)(ג) לחוק איסור לשון הרע בסך 300,000 ₪.
- 27 10. לטענת התובעים, יש לחייב את הנתבע ברשלנות לפי סעיפים 35-36 לפקודת הנזיקין אשר
28 גרמה לפגיעה בשמו הטוב וברגשותיו של התובע 3 וזאת בשל דרך הצגת העובדות
29 המעוותת, תוך שהוא מטעה במתכוון את השומעים ויוצר מצג שווא ומתעלם מהעובדות,
30 דבר אשר פגע בשמו הטוב של התובע, לרבות ברגשותיו.
- 31 11. לטענת התובעים, הנתבע אף הפר חובות חקוקות בניגוד לסעיף 63 לפקודת הנזיקין אשר
32 קבועות בס. 2 ו-4 לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו וכן בס' 56 ו-58 לפקודת הנזיקין.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-10-63090 דרמה מוצרים ושרותים וטרנריים בע"מ ואח' נ' חליוה ואח'

תיק חיצוני:

12. לטענת התובעים, יש לחייב את הנתבע לחדול ממעשיו וכן להורות על פרסום התנצלות. ולחלופין, להוציא צווים לפי סעיפים 9 ו-10 לחוק איסור לשון הרע המורים על איסור הפצה, החרמה או תיקון דברי הדיבה. כמו כן, טענו התובעים כי יש לתן צו המורה לנתבע להפריד את לוח החשמל של המרפאה מלוח הנכס בו היא נמצאת על מנת למנוע מהנתבע את היכולת להפריע לשימוש במושכר או ניהולו. לטענת התובעים, יש לפסוק גם נזק מיוחד (נזק נפשי, כאב וסבל) לפי החלק הכללי בפקודת הנזיקין בשל הקושי לקבוע אומדן לנזק זה. בשל כלל אלו הגישו התובעים את התביעה המונחת לפני.
13. הנתבע טען כי מדובר בתביעה קנטרנית וניסיון לסחיטת כספים אשר אין להם כל תימוכין.
14. לטענת הנתבע, אין בתמלול השיחות, אשר בגינו הוגשה התביעה, משום לשון הרע. לטענתו, אף אם ייקבע בית המשפט כי הדברים מהווים לשון הרע הרי שעומדות לו הגנות בדבר "אמת דיברתי" והגנת תום הלב הקבועות בחוק. אשר לצווים המבוקשים טוען הנתבע כי אינו מתגורר עוד בבית נושא כתב התביעה ואינו עובד עם או עבור התובעים ועל כן הצווים מתייתרים.
15. לטענת הנתבע, המרפאה נסגרה ביום 31/12/17. כאשר הנתבע, לטענתו, עבר הליך רפואי פולשני ובעקבותיו התמכר למשככי כאבים ועשה כל שביכולתו על מנת להירפא ממצב זה, לרבות פנייה לעזרה מתאימה ואשפוז מרצונו במוסד מתאים. ממועד זה, הסמך הנתבע את ד"ר דקלה אלברט, רופאה וטרנירית אותה העסיק שנים רבות, להמשיך להפעיל את המרפאה עד אשר זו הודיעה על סיום עבודתה. התובע נקלע לקשיים כלכליים וחובות ומשכך, מינה את בנו, לפעול למכירת הבית בו מצויה המרפאה הוטרנירית. לטענתו, לאחר שהתובע 3 הביע את רצונו לשכור את יחידת הדיור ולרכוש חלק מהציוד במרפאה, יצא הנתבע, באישור ובליווי צמוד, למשך 45 דק' לצורך פגישה עם התובע 3. אלא שהתובע 3 סירב להתחיל את הפגיעה ללא נוכחות עורכת דינו, גב' מרים בלטי, אשר איחרה לפגישה ב-30 דק'. בסופו של דבר, התנהלה הפגישה בין בנו של הנתבע, התובע 3 ועורכת דינו. עוה"ד הביאה עמה מסמך הבנות אשר סוכם כי אינו מהווה הסכם שכירות או הסכם מכר והסכם כאמור ייחתם בתוך חודש ממועד החתימה על מסמך ההבנות. על אף התחייבות הצדדים לחתימה על הסכם כדון, התובעים סירבו בתוקף לחתום על הסכם שכזה, למרות פניות רבות מעם הנתבע ואף סירבו לאפשר לו להיכנס ולקחת את הציוד אשר שייך לו מהמרפאה. עוד טוען הנתבע, כי מכיוון שמסמך ההבנות אינו כולל את שמות הצדדים, הרי שאין לתובעות 1 ו-2 זכות עמידה והן אינן חלק מההסכם.
16. לטענת הנתבע, בניגוד להסכמת הצדדים לערוך במשותף את רשימת הציוד לאחר סיום הליך הגמילה של הנתבע, ערך הנתבע 3, יחד עם בת זוגו, הגב' מרים בלילטי את רשימת

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-10-63090 דרמה מוצרים ושרותים וטרנריים בע"מ ואח' נ' חליוה ואח'

תיק חיצוני:

- 1 הציוד כרצונו, וצירף את הערכת השווי שלו לציוד שרכש. עוד לטענת הנתבע, נותר
2 במרפאה ציוד רב, אשר לא נכלל ברשימת הציוד, לרבות חפצים אישיים ומזכרות, בעלי
3 ערך כספי או סנטימנטלי, אשר שייכים לנתבע, אך התובעים מסרבים לאפשר לנתבע
4 ליטול חפצים אלו שלא כדין. עוד לטענתו, התובעים אף סוחרים בציוד שלו, בעזות מצח,
5 וטוענים להוצאת דיבה כנגדם.
- 6 17. לטענת הנתבע, לא שולמה מלוא התמורה בגין רכישת הציוד. לטענתו, גם התמורה בגין
7 שירותיו, לא שולמה במלואה. לטענת הנתבע, התובעים סירבו לחתום על הסכם ביניהם,
8 להעסקתו. בהתאם לתעריף שהוסכם ע"ס 100 ₪ לשעה, טוען הנתבע כי התובעים, נותרו
9 חייבים לו סך של 7,254 ₪. עוד טוען הנתבע כי אף שבהתאם לחוק השכירות והשאילה,
10 התשל"א-1971 חלות על המחזיקים בנכס החובות בגין ארנונה, מס שלטים, חשמל ומים
11 עבור תקופה ההחזקה ביחידת הדיור, הנתבע הוא אשר שילם את חובותיהם אלו, בסך
12 של 22,293 ₪ לאחר שהתחייב להעביר את הנכס כשהוא נקי מחובות.
- 13 18. לטענת הנתבע, הרכב אשר ניתן לו, לא היה במטרה "לעזור לנתבע" כנטען אלא כדי
14 להוזיל לתובעים את הוצאות הנסיעה, כפי שסוכם בין הצדדים. לטענתו, הרכב הושב
15 לידי התובע מיד כשהתבקש, בלא שאיים על אף אחד. לטענתו, הוא נהג בתובע בנימוס
16 כל העת.
- 17 19. לטענת הנתבע, הוא הודיע למר מואייד ג'מהור כי המיטלטלין שקיבל מהתובעים אינם
18 שייכים להם, בהתייחסו לתשעת הכלובים, שולחן הידראולי וארון שפורק מהמרפאה –
19 ולטענתו דבריו הם אמת שכן המיטלטלין אינם ברשימת הציוד, הם שייכים לנתבע אך
20 הוא מעולם לא איים על דר' ג'מהור.
- 21 20. הנתבע טוען כי אין בדבריו משום לשון הרע או הוצאת דיבה ומכל מקום, אף עומדות לו
22 הגנות אמת דיברתי והגנת תום הלב. לטענתו, התובעים אף לא צירפו לתביעה את מלוא
23 האסמכתאות המעידות על תשלום מלוא חובותיהם, זאת משום שאינם מסוגלים
24 להוכיח ששילמו את מלוא חובותיהם.
- 25 21. עוד לטענת הנתבע, המסכת העובדתית שהוצגה בכתב התביעה, גם אם תוכח, לא מקימה
26 את עוולת הרשלנות ולא בכדי אין פירוט ע"י התובעים בטענה זו. לטענתו, כך גם לעניין
27 הפרת חובה חקוקה אשר נטענת ללא כל פירוט.
- 28 22. הנתבע הגיש תביעה שכנגד בסך 586,987 ₪ נגד התובע 3 ועורכת הדין הגב' מרים בללטי
29 - בת זוגו של התובע 3 (להלן ביחד: "הנתבעים שכנגד"), במסגרתה טען הנתבע להפרת
30 מסמך ההבנות אשר נחתם בין הצדדים, לנזקים שגרמו הנתבעים שכנגד וכן להתעשרות
31 הנתבעים שכנגד שלא כדין.
- 32 23. לטענת התובע שכנגד (אשר אוסיף לכנותו לצורך הבנת הדברים: "הנתבע"), נגרם לו נזק
33 במכירת הנכס שבבעלותו בסך 550,000 ₪, כתוצאה מאי יכולתו להתחייב בפני קונים

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-10-63090 דרמה מוצרים ושרותים וטרנריים בע"מ ואח' נ' חליוה ואח'

תיק חיצוני:

- 1 פוטנציאליים להסדרת המצב המשפטי ביחידת הדיור, כך שנאלץ למכור את הנכס
2 במחיר הנמוך באופן משמעותי ממחיר השוק. לטענת הנתבע, ברשותו חוות דעת שמאית
3 ולפיה הנכס הוערך ב-3.8 מיליון ש"ח בעוד נמכר בפועל בסכום של 3.25 מיליון ש"ח בלבד.
4 לטענתו, הנתבעים הערימו קשיים בהצגת הנכס לרוכשים פוטנציאליים ואף הכשילו
5 עסקה אחרת בשווי 3.55 מיליון ש"ח, משסירבו לחתום על הסכם שכירות על בסיס
6 מסמך ההבנות ובעקבות זאת, ביטל הרוכש הפוטנציאלי את העסקה.
- 7 24. עוד עותר הנתבע להשבת סכומים ששולמו על ידו בגין מס שלטים, חשמל ומים עבור
8 תקופה ההחזקה ביחידת הדיור בסך של 22,293 ₪, אותם שילם בעצמו לאחר שהתחייב
9 להעביר את הנכס כשהוא נקי מחובות.
- 10 25. לטענת הנתבע, התובע 3 והגב' בללטי גרמו בפועל, לנזק בשיעור של כ-1,200,000 ₪ משום
11 שלא היה ניתן למכור את הציוד השייך לו ומצוי במרפאה ומשום שהם עושים שימוש
12 בציוד גם במועד הגשת כתב התביעה שכנגד. לטענתו, נמנעה ממנו האפשרות לאמוד את
13 שווי הציוד וזאת על אף שתואם מועד לכך מראש ולאחר שהשמאי כבר הגיע למקום
14 והוא נדרש לשלם לו עלות נוספת ועל כן על התובע 3 והגב' בללטי לשלם לנתבע סכום של
15 1,170,000 ₪ בגין שווי הציוד. לחלופין, טוען הנתבע כי על התובע 3 ועל הגב' בללטי
16 למסור לו חזרה את הציוד אשר אינו מופיע ברשימה המצורפת לכתב התביעה המקורי.
17 לחילופי חלופין, מבקש הנתבע לקבל את שווי המוערך של הציוד בסך 400,000 ₪ או לפי
18 קביעת שמאי מוסמך. עוד טוען הנתבע כי יש לחייב את התובע 3 והגב' בללטי בתשלום
19 סך של 5,000 ₪ לכל חודש בגין השימוש בציוד אשר שייך לו ומצוי במרפאה החל מיום
20 1/2/18, סכום אשר מוערך עד ליום הגשת התביעה בסך 60,000 ₪. הנתבע טוען כי 1,000
21 ₪ לחודש (ובסה"כ 12,000 ₪) הם בגין הציוד אשר אינו שנוי במחלוקת ופורט ע"י התובע
22 3 בכתב התביעה. עוד טוען הנתבע כי על התובע 3 ועל הגב' בללטי להשיב לו את ההוצאות
23 שנגרמו לו בהתנהגותם לרבות תשלום לשמאי בסך 9,360 ₪ וכן תשלום נוסף בגין ביקור
24 שמאי בסך 1,170 ₪.
- 25 26. לטענת הנתבע, התובע 3 והגב' בללטי התעשרו שלא במשפט וקיבלו לחזקתם רשימה של
26 כ-15,000 לקוחות אשר מניבים מקור הכנסה עבורם, בלא זכות שבדין, זאת משלא
27 הוסדר ולא נחתם הסכם המעביר את זכויות הבעלות למי מהתובעים. לטענתו, רשימת
28 הלקוחות אינה רכושם של התובעים ולא שולמה בעדה תמורה לנתבע.
- 29 27. לטענת הנתבע, על התובע 3 והגב' בללטי לשלם מע"מ בגין הציוד אשר נרכש על ידם
30 בסכום של 30,000 – קרי עליהם לשלם לתובע סכום של 5,100 ₪. לטענתו, התובעים
31 התחייבו לכך במסגרת מסמך ההבנות אשר נחתם בין הצדדים.
- 32 28. לטענת הנתבע, ביום 3/1/19 נפרעה המחאה שנשלחה אליו על סך 8,190 ₪ עבור שירותיו
33 אותם יש להפחית מסכום החוב המפורט בתביעה שכנגד, כך שנותרה עוד יתרה לזכות

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-10-63090 דרמה מוצרים ושרותים וטרנריים בע"מ ואח' נ' חליוה ואח'

תיק חיצוני:

- 1 התובע 3 והגב' בללטי בסך של 936 ₪. הנתבע טוען כי אף יתרה זו מגיעה לו, אל נוכח
2 חובותיהם הנתבעים של התובע 3 והגב' בללטי כמפורט בתביעה שכנגד. מפאת כל אלו,
3 התביעה שכנגד אשר הגיש הנתבע.
4 29. התובע 3, טען בכתב ההגנה שכנגד כי יש לדחות את התביעה. לטענתו, כל התחייבויותיו
5 כלפי הנתבע שולמו במלואם, בהתאם להסכמים ובהתאם לדין. התובע 3 שב על טענותיו
6 כפי שפורטו בכתב התביעה לרבות ההסכמות בין הצדדים והתשלומים אשר שולמו לידי
7 הנתבע.
8 30. לטענת התובע 3, הוא אינו חב בחובות התובעות 1-2, אשר מהוות אישיות משפטית
9 נפרדת. התובע 3 טען כי אין כל קשר בין המרפאה למכירת ביתו של הנתבע. אם קיים
10 קשר, מדובר דווקא בהעלאת שווי הנכס בשל קיומה של המרפאה כנכס מניב, אליה היה
11 מודע הקונה.
12 31. לטענת התובע 3, את רשימת הציוד הכין בנו של הנתבע, אשר ניהל את המו"מ עבורו,
13 תוך שהוא עובר ביחד עם התובע 3 במרפאה ומתעד את מכלול הפריטים. עוד לטענתו,
14 חלק מהציוד היה לא תקין, דוגמת מכשיר פיתוח רנטגן, מיקרוסקופ שלא עבד,
15 צנטריפוגה לא תקינה ועוד. התובע 3 טוען כי הנתבע אישר קבלת תשלום גמר חשבון
16 עבור הציוד.
17 32. לטענת התובע 3, הוא לא סירב להכנסת רוכשים פוטנציאליים למרפאה אלא להיפך.
18 לטענתו, דווקא היה זה הנתבע אשר דאג לא פעם להשמיץ ולהבריח לקוחות. התובע 3
19 הכחיש את יתר טענותיו של הנתבע.
20 33. הגב' בללטי - הנתבעת שכנגד 2, טענה כי יש לדחות את התביעה ושה אף היא על
21 הטענות אשר נטענו בכתב ההגנה שהוגש מטעם התובע 3.
22 34. עוד הוסיפה וטענה הגב' בללטי, כי הנתבע מכר את לקוחות המרפאה למרפאה אחרת,
23 והוסיף ומכר אותם פעם נוספת לתובע 3. הגב' בללטי דחתה טענות הנתבע באשר
24 להפסדיו במכירת הבית וטענה כי ייתכן וסכום המכירה בפועל אינו הסכום אשר נרשם
25 בהסכם וזאת לצרכי חיסכון במיסוי. משכך, טענו הנתבעים שכנגד (התובע 3 והגב'
26 בללטי) כי יש לדחות את התביעה שכנגד, כנגדם.
27
28
29

דיון:

30 תביעת התובעות 1 ו-2 וזכות העמידה כלפי הנתבע

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-10-63090 דרמה מוצרים ושרותים וטרנריים בע"מ ואח' נ' חליוה ואח'

תיק חיצוני:

- 1 35. לטענת הנתבע מכיוון שמסמך ההבנות אשר נחתם בין התובע 3 ובין הנתבע, באמצעות
2 בנו, אינו כולל את שמות הצדדים, הרי שאין לתובעות 1 ו-2 זכות עמידה בתביעה כנגדו
3 והן אינן חלק מההסכם שבין הצדדים.
- 4 36. התביעה עיקרה בלשון הרע אשר פורסמה לטענת התובעים. עוד נטענות טענות לנזקים
5 בגין עוולת הרשלנות והפרת חובה חקוקה. אין בין ההסכם אשר נכרת בין התובע ובין
6 הנתבע כדי לתחום את גבולות לשון הרע אשר פורסמה, באם ייקבע כי זו אכן פורסמה,
7 ע"י הנתבע או טענות בגין עוולות נזיקיות אחרות המופנות כלפי הנתבע ויש לבחון את
8 טענות התובעות 1-2 לגופן על פי הדינים החלים.
- 9 37. עיון בכתב התביעה ובראיות מעלה כי אין כל טענה של ממש של התובעות 1 ו-2 כלפי
10 הנתבע. הטענות בכתב התביעה עוסקות בלשון הרע אשר מופנית כלפי התובע 3 והוא
11 בלבד ואין כל התבטאות של הנתבע כלפי התובעות 1 ו-2. כך גם באשר לטענות הנוספות
12 אשר הועלו ע"י התובע 3, העוסקות בו אישית. אין בתביעה כל זכות תביעה נטענת באשר
13 לתובעות 1-2. בהתאם, ניתן לדחות כבר בשלב זה את תביעת התובעות 1-2 כנגד הנתבע.

14
15

המעשים נושא התובענה

- 16 38. התובע 3 (להלן: "התובע") מגולל בכתב התביעה את השתלשלות האירועים בין הצדדים,
17 וטוען כי לאור אירועים אלו הנתבע עוול כלפיו בלשון הרע מבלי לציין במפורש אמירה
18 או התבטאות אשר עולה לטעמו, כדי לשון הרע. התובע לא ציין מפורשות לאילו אמירות
19 הוא מתייחס בתביעתו ולמען הסדר הטוב, אתייחס לכל האירועים אשר תוארו כסדרם.
20 המדובר ב-4 הזדמנויות שונות בהן נטען לעוולת לשון הרע: האחת – בשיחות וואטסאפ
21 במספר הזדמנויות בהן פנה הנתבע לתובע; השנייה - שיחותיו של הנתבע עם ד"ר מואייד
22 ג'מהור עובד המרפאה; השלישית – אירוע אשר אירע במרפאה שבטבעון עת הגיע הנתבע
23 למרפאה והתבטא בנוכחות לקוחה של המרפאה; הרביעית - בפניה של הנתבע למר
24 עימאד סוואעד, רוכש הנכס שבו נמצאת המרפאה.
- 25 האם מעשים אלו מהווים לשון הרע כהגדרתה בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע ?
- 26 39. חוק איסור לשון הרע קובע כי לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול להשפיל אדם בעיני
27 הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם או לבזות אדם בשל מעשים או
28 תכונות המיוחסים לו או לפגוע באדם במשרתו, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו.
29 הפסיקה קבעה כי המבחן בעניין זה אובייקטיבי, דהיינו משמעות האמירות נלמדת מתוך
30 תוכן, הן מתפרשות בצורה אובייקטיבית ופירושן אינו תלוי לא בכוונת המפרסם ואף
31 לא באופן בו הובן הפרסום בידי הנפגע (ע"א 1104/00 דוד אפל נ. איילה חסון פ"ד נו(2)
32 607). על פי המבחן האמור נבדקת מידת ההשפעה שיש לפרסום על ההערכה לה זוכה
33 האדם בעיני הציבור (ראה בע"א 334/89 רבקה מיכאלי נ. בלה אלמוג פ"ד מו(5) 555).

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-10-63090 דרמה מוצרים ושרותים וטרנריים בע"מ ואח' נ' חליוה ואח'

תיק חיצוני:

- 1 נקבע עוד כי לצורך גיבוש עוולה בגין לשון הרע, אין צורך להוכיח כי אדם בפועל הושפל
2 או בוזזה. די בכך שהפרסום עלול היה להביא לתוצאה כזו (ראה בספרו של המלומד אורי
3 שנהר "דיני לשון הרע" התשנ"ז 1977 ע"מ 121 ובע"א 89/04 דר' יולי נודלמן נ. נתן
4 שרנסקי (ניתן ביום 4/8/08)). יש לבחון באשר לכל אחד ואחד מן המעשים המיוחסים
5 לנתבע, האם אכן מדובר בלשון הרע בהתאם לקריטריונים האמורים בס. 1 לחוק איסור
6 לשון הרע.
- 7 40. שיחות וואטסאפ במספר הזדמנויות בהן פנה הנתבע לתובע – לטענת התובע 3, במהלך
8 חודש ספטמבר פנה הנתבע מספר פעמים לתובע 3 בדרישה לתשלום כספים אשר לכאורה
9 מגיעים לו. התובע 3 טוען כי בניגוד לדרישות אלו, הכספים שולמו לנתבע במלואם,
10 לרבות שכר הדירה ותשלום עבור מתן השירותים למרפאה. בקשה של הנתבע, אשר
11 מופנית לתובע, לתשלום כספים אשר לטענתו מגיעים לו, איננה עולה כדי לשון הרע.
12 וודאי לא כאשר הדרישה הכספית עולה בשיחת וואטסאפ בין התובע ובין הנתבע בלבד
13 ואינה מקבלת פרסום כנדרש בהוראותיו של חוק איסור לשון הרע. דיי בכך כדי לדחות
14 טענה זו.
- 15 41. שיחות הנתבע עם ד"ר מואייד ג'מהור עובד המרפאה – לטענת התובע 3, הנתבע איים על
16 ד"ר ג'מהור כי הוא מחזיק בציד גנוב שלכאורה גנב התובע מהנתבע ואף פנה אליו מספר
17 פעמים בניסיון להפחידו בטענות שווא כי יגיש נגדו תביעה או קובלנה. לטענת התובע
18 בגין כך אף הוגשה תלונה במשטרה. התובע צירף הודעה אחת בין הנתבע ובין ד"ר ג'מהור
19 (נספח 5 לכתב התביעה) שם נאמר "אתה משקר לעמאד.. מנות דם מחתולי רחוב שאתה
20 דר' מואיד אוסף מהרחוב ומביא למרפאה תמורת עסקה על ציוד גנוב...". שם התובע
21 כלל אינו מוזכר בהתכתבות זו, אף לא מובהר כי גניבת הציוד מיוחסת לתובע 3. הפסיקה
22 קובעת כי מההגנה על שמו הטוב של אדם מתחייב להסיט את האיסור מהאמצעי הפוגע
23 אל התוצאה, היא הפגיעה בשמו הטוב של האדם ולפיכך גם פרסום הפוגע בדרך רמיזה
24 בא אף הוא בגדרו של ס. 1 לחוק איסור לשון הרע. ראה בע"א 3199/93 קראוס נ. ידיעות
25 אחרונות, פ"ד מט (2) 843. בעניין קראוס הועלתה הטענה כי כאשר צורפה לכותרת
26 הכתבה גם תמונתו של אי מי, השילוב בין השתיים רומז כי הכותרת מיוחסת לאותו אי
27 מי והיא בגדר לשון הרע. במקרה אשר לפני לא צוין שמו של התובע 3 בהודעה וקשה
28 להניח כי הקורא הסביר יקשור בין הביטוי "ציוד גנוב" למערכת היחסים בין התובע 3
29 לנתבע. לשם כך נדרשת בקיאות במערכת העסקית בין הצדדים, בקיאות אשר אינה נחלת
30 הכלל ולא הוכח לפני כי דר' ג'מהור אכן היה בקיא באותה מערכת יחסים. אדרבא,
31 הודעה נוספת מאותה תכתובת אומרת "חג שמח דר פיני, לא הבנתי מה זה קשור אלי".
32 משכך, ספק אם מהבחינה האובייקטיבית ניתן לראות בהתכתבות פרסום לשון הרע
33 הנכנס בגדרו של ס. 1 לחוק איסור לשון הרע. עוד נקבע בעניין אפל נ. חסון (ע"אר

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-10-63090-10 דרמה מוצרים ושרותים וטרנריים בע"מ ואח' נ' חליוה ואח'

תיק חיצוני:

- 1 כי יש לפרש את המילים בהקשר בו פורסמו, ללא היזקקות לנתונים חיצוניים
2 העלולים לשנות את משמעותן או להרחיבן, אלא אם כן ניתן להוכיח כי נתונים נוספים
3 אלה היו בגדר ידיעתם הרגילה של אלה ששמעו אותם או קראו אותם.
4. 42. בהתאם לס. 3 לחוק איסור לשון הרע, ההתייחסות לנפגע אינה חייבת להיות מהפרסום,
5 אלא היא יכולה להשתמע ממנו או מנסיבות חיצוניות או משילוב של הדברים, אך שוב
6 ושוב נקבע בפסיקה כי מפרסם ימצא חייב בגין הוצאת לשון הרע, אף אם רק נרמז ולא
7 נזכר מפורשות שמו של אדם, רק בתנאי שאותם הנתונים המובילים לזיהויו הם
8 בידיעתם הרגילה של אלו ששמעו את הדברים או קראו אותם. ראה ע"א 8345/08 בן נתן
9 נ. בכרי (ניתן ביום 27/7/11).
10. 43. לא מצאתי כי קיימת בהתכתבות זו לשון הרע המופנית כלפי התובע 3. בפתח עדותו של
11 התובע, ולאחר שהתובע לא אישר כי התצהיר מיום 15/11/19 הוגש מטעמו, הוצא
12 התצהיר מתיק בית המשפט, על נספחיו, לרבות אותן התכתבויות בין דר' גמהור לנתבע.
13 מהעדויות אשר נשמעו עולה כי התובע 3 או בת זוגו, כלל לא היו נוכחים ולא שמעו
14 בעצמם אמירות כאלו או אחרות של הנתבע למר ג'מהור. דר' ג'מהור לא הובא לעדות
15 מטעמו של התובע 3 ועצם הגשת התלונה אשר נטען כי הוגשה ע"י התובע בעניין זה
16 (וצורפה לכתב התביעה) אין בה כדי להעיד כי הדברים האמורים בהתכתבות מיוחסים
17 לתובע 3 או בכדי לתמוך בטענות התובע. הנתבע בעדותו הכחיש כי איים על מר ג'מהור
18 אך אישר כי בהתייחסו לתשעה כלובים, שולחן הידראולי וארון שפורק מהמרפאה – טען
19 באוזני מר ג'מהור כי אינם שייכים לתובעים. אל נוכח כל הדברים האמורים, לא ניתן
20 לקבוע איפוא כי המדובר בפרסום המהווה לשון הרע בהתאם להוראותיו של ס. 1 לחוק
21 איסור לשון הרע.
22. 44. ההתבטאויות במרפאה שבטבעון בנוכחות לקוחה של המרפאה – לטענת התובע, הנתבע
23 הגיע למרפאה והילך אימים על התובע, בנוכחות לקוחה של המרפאה. התובע אף צירף
24 את תמליל השיחה לכתב התביעה. כאמור, משלא אישר התובע את חתימתו על התצהיר
25 מיום 15/11/19, לא הוגש התצהיר כראיה על נספחיו לתיק בית המשפט. עיון בדברים
26 שנאמרו בתמליל השיחה ממילא אינו עולה כדי לשון הרע כהגדרתה בס. 1 לחוק איסור
27 לשון הרע. התובע לא הצביע על אמירה ספציפית כלשהי אשר מהווה לשון הרע כהגדרת
28 הסעיף. כל אשר נמצא בשיחה זו הוא בקשת הנתבע לקבלת כספים אשר לטענתו מגיעים
29 לו ואילו התובע 3 מפנה אותו אל הגב' בלטי אשר עוסקת בכך מטעמו של התובע 3.
30 נראה מעיון בתמליל כי הלקוחה עוזבת את המרפאה ממש בתחילתה של השיחה כך
31 שהאמור אף אינו מפורסם כדרישת חוק איסור לשון הרע. הנתבע מסרב לקבל את הדין
32 ועל אף שלבקשת הגב' בלטי הוא נקרא אל מחוץ למרפאה, הוא מסרב לפנות את המקום
33 עד אשר נקראת למקום משטרה. החלת מבחן אובייקטיבי על שיחה זו, מובילה למסקנה

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-10-63090 דרמה מוצרים ושרותים וטרנריים בע"מ ואח' נ' חליוה ואח'

תיק חיצוני:

- 1 כי אין בה אמירה המתפרשת בצורה אובייקטיבית כלשון הרע. לפיכך, מצאתי כי
2 התבטאויות הנתבע במרפאה שבטבעון אינן עולות כדי לשון הרע.
- 3 45. פניה של הנתבע למר עימאד סוואעד, רוכש הנכס שבו נמצאת המרפאה - לטענת התובע
4 3, מר עימאד סוואעד פנה אליו לאחר שהנתבע סיפר לו, כי רכוש המרפאה שייך לנתבע,
5 נגב ע"י התובע 3 ונלקח משטח המרפאה. הנתבע הכחיש טענות אלו. דווקא הנתבע
6 הזמין לעדות את מר סוואעד מטעמו ועדותו אינה תומכת בטענות התובע 3. לטענת מר
7 סוואעד, התקיים שיח ישיר בינו לבין התובע 3, לאחר שהתברר לו כי התובע 3 עקר
8 מדפים מהמרפאה, בעוד מר סוואעד העיר לו כי מדובר ברכוש מר סוואעד הכלול בבית
9 הנתבע אותו רכש. בהתאם לעדות מר סוואעד הוא שוחח עם התובע 3 הן בבית קפה והן
10 במרפאה עצמה. לשאלה המפורשת האם הנתבע פנה אליו ומסר לו כי התובע 3 נגב ממנו
11 ציוד, השיב מר סוואעד כי אינו זוכר פניה שכזו של הנתבע, ברם הוא זוכר היטב כי אי
12 מי מטעמו של התובע 3 העמיס ציוד מהמרפאה על משאית וכי הסרטון הועבר על ידו
13 אל הנתבע ולגורמים נוספים. משכך, לא הוכח כי אכן הנתבע עוול כלשון הרע ואף לא
14 הוכח פרסום לשון הרע, בפניותיו של הנתבע אל מר סוואעד.
- 15 46. כלל האמור עד כה מעלה כי האירועים הנתענים בכתב התביעה, אינם מגיעים כדי לשון
16 הרע ואף לא פורסמו כדרישת חוק איסור לשון הרע. אך אף לו הייתי מוצאת כי אכן
17 המדובר בלשון הרע, טען הנתבע לשתי הגנות – טענת ההגנה הקבועה בסעיף 14 לחוק
18 איסור לשון הרע וטענת תום הלב המעוגנת בסעיף 16 לחוק איסור לשון הרע.
- 19 47. לשון סעיף 14 קובעת כי תהא זו הגנה טובה כנגד תביעת לשון הרע, באם הדבר אשר
20 פורסם היה אמת והיה בפרסום עניין ציבורי. הנטל הוא על הנתבע להוכיח כי אותו הדבר
21 אשר פורסם אמת הוא ואף אם הוא מהווה לשון הרע הרי שהייתה הצדקה ועניין ציבורי
22 לפרסומו. משקבעתי כי שיחות וואטס אפ בין התובע 3 לנתבע אין בהן פרסום, אף השיחה
23 עם דר' מואייד אינה בגדר פרסום לשון הרע. השיחה במרפאה לא כללה לשון הרע ולא
24 נשמעה במלואה בידי הלקוחה כך שלא פורסמה ואף מר סוואעד הכחיש כי נאמרו לו
25 דברים בידי הנתבע. מכאן כי בהעדר פרסום, לא ניתן לעשות שימוש בהגנה זו.
- 26 48. ככל שהיה נעשה פרסום, הרי שבהתאם להוראות ס. 16 חזקה כי הפרסום נעשה בתום
27 לב. לא הוכח בפני כי הפרסום לא היה אמת וכי הנתבע לא האמין באמיתותו. אדרבא,
28 נראה כי הנתבע האמין בכל ליבו כי לא שולם לו מלא שכרו ועל כך הלך לפני התובע 3. לא
29 הוכח כי אכן לא הייתה זו אמת וכי לא ננקטו אמצעים בטרם הפרסום כדי להיודע באם
30 אמת הייתה פה אם לאו ואף לא הוכח כי הנתבע התכוון באמצעות הפרסום לפגוע במידה
31 גדולה משהייתה סבירה להגנת הערכים המוגנים באמצעות ס. 15 לחוק איסור לשון הרע.
- 32 49. מכלל האמור לעיל, עולה כי השתלשלות האירועים המתוארת ע"י התובע 3 והאמירות
33 המתוארות בתוך כך, אינן בבחינת לשון הרע לפי הגדרת ס. 1 לחוק איסור לשון הרע. הן

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-10-63090 דרמה מוצרים ושרותים וטרנריים בע"מ ואח' נ' חליוה ואח'

תיק חיצוני:

1 לא פורסמו כנדרש בהוראות חוק איסור לשון הרע ומשכך אף לא נדרשות ההגנות אשר
2 נטענו בידי הנתבע וממילא היה חוסה בהן, לו היו האירועים האמורים בבחינת לשון הרע.
3 משכך, תביעת התובעים לעניין לשון הרע, דינה דחייה.

4

5 טענות התובע 3 בדבר רשלנות והפרת חובה חקוקה

6 50. פרט לטענותיו בדבר לשון הרע, מוסיף התובע וטוען לרשלנות הנפגע ולהפרת חובה
7 חקוקה בשל אותה מסכת עובדתית אשר תוארה על ידו.

8 51. לטענת התובע, יש לחייב את הנתבע ברשלנות לפי סעיפים 35-36 לפקודת הנזיקין,
9 בהתנהלותו המתוארת באירועים אשר לעיל, התרשלנות אשר גרמה לפגיעה בשמו הטוב
10 וברגשותיו של התובע 3 וזאת בשל דרך הצגת העובדות המעוותת, תוך שהוא מטעה
11 במתכוון את השומעים ויוצר מצג שווא ומתעלם מהעובדות. הנתבע טוען כי המסכת
12 העובדתית אשר פורטה ע"י התובע, גם אם תוכח במלואה, לא מקיימת את עוולת
13 הרשלנות וכי לא בכדי לא פירט התובע טענה זו.

14 52. לא נטען בתביעה מפורשות, כי חלה חובת זהירות מושגית על הנתבע ביחסו לתובע. גם
15 אם אניח כי חלה חובת זהירות בכבודו של התובע 3, לא הוכח כי הופרה חובת הזהירות
16 הקונקרטיית בידי הנתבע. לא הוכח איזה נזק נגרם, אם בכלל ומטבע הדברים אף לא
17 הוכח קשר סיבתי בין התנהלות הנתבע לאותו נזק שכלל לא נטען בפירוט. משכך נדחית
18 תביעת התובעים בכל הנוגע לעילת הרשלנות.

19 53. עוד טען התובע כי הנתבע הפר חובות חקוקות בניגוד לסעיף 63 לפקודת הנזיקין אשר
20 קבועות בס. 2 ו-4 לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו וכן בס' 56 ו-58 לפקודת הנזיקין,
21 הנוגעים לתרמית ושקר מפגיע. החובות הקבועות בסעיפים 2 ו-4 לחוק יסוד כבוד
22 האדם וחירותו עוסקות בשמירה על חייו, על גופו ועל כבודו של כל אדם באשר הוא אדם.
23 הקביעה בחוק היסוד היא כל אדם זכאי להגנה על חייו, גופו וכבודו. כאמור לא מצאתי
24 בהתנהלות הנתבע המתוארת בארבעת האירועים אותם מניתי בסעיף 38 כי הנתבע פגע
25 בכבודו של התובע 3, בוודאי לא בחייו או בגופו ומשכך יש לדחות את הטענה בדבר הפרת
26 חובה חקוקה הקבועה בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו.

27 54. עוולת התרמית, נועצת יסודותיה בהיצג כוזב של עובדה בידיעה שהיא כוזבת או באין
28 אמונה באמיתותה או מתוך קלות ראש, כאשר למציג לא אכפת אם אמת היא או כזב
29 ובכוונה כי המוטעה יפעל על פי ההיצג. הדרישה היא לנזק ממון אשר נגרם למוטעה
30 לצורך הגשת התביעה בגין עוולת התרמית וכזה לא הוכח כי היה נחלתו של מי
31 מהתובעים. יתרה מזו, לא הוכח בפני כי הנתבע הציג לאי מי מבני שיחו (מחוץ לתובע 3)
32 ידיעה אשר הוא אינו מאמין באמיתותה, על מנת שיפעלו על פיה. משכך יש לדחות עילה
33 זו בתובעת התובעים.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-10-63090 דרמה מוצרים ושרותים וטרנריים בע"מ ואח' נ' חליוה ואח'

תיק חיצוני:

- 1 55. עוולת שקר מפגיע דורשת ביסודותיה פרסום הודעה כוזבת בזדון ואף היא טומנת בחובה
2 דרישה לנזק ממון. לא הוכח כי נזק ממון היה נחלתו של מי מהתובעים ואף פרסום לא
3 הוכח, ועל כך כבר עמדתי לעיל, כך שאף עילה זו בתובענת התובעים יש לדחות.
4 56. התובע 3 טען בתביעתו כי שילם סכומי כסף עבור חשבונות ארנונה, צריכת מים וחשמל,
5 אשר אינם חלים עליו ולפיכך הוא זכאי להחזר מעם הנתבע. לא ניתן לדון בטענה זו שכן
6 התובע 3 אינו נוקב בסכומים ואינו מצרף אסמכתאות. התובעים אף לא ציינו מהו הסעד
7 הכספי הנדרש בגין רכיב זה בתביעתם, רכיב אשר ממילא לא הוכח ולפיכך נדחית
8 התביעה בגיננו.
9 57. הנתבעת שכנגד העלתה בתצהירה (ת/2) בקשה להוספתה כבעלת דין בתביעה, אך ברי כי
10 אין מקום להוספת בעל דין בדרך זו ולפיכך אין מקום להעניק לה סעדים אשר ממילא
11 לא התבקשו כדין.
12 58. משנדחו כל עילות התביעה של התובעים כנגד הנתבע, בהתאם לפירוט אשר לעיל, הרי
13 שיש לדחות את תביעת התובעים.
14
15

התביעה שכנגד

- 16 59. הנתבע שכנגד הגיש תביעתו כנגד התובע 3 ועוה"ד מרים בללטי, בת זוגו של התובע 3.
17 בתביעתו טען הנתבע להפרת הסכם מסמך ההבנות אשר נחתם בין בנו של הנתבע, בשמו
18 לבין התובע והגב' בללטי, בידי התובע 3 והגב' בללטי. לטענת הנתבע, התובע והגב' בללטי
19 סירבו בפועל לחתום על הסכם שכירות כדין, אף שבהסכם ההבנות התחייבו לעשות כן.
20 לטענתו, נגרם לו נזק בסך 550,000 ₪, שכן בהעדר הסכם שכירות כדין על המרפאה,
21 הרתיע הדבר רוכשים פוטנציאלים ונמנע ממנו למכור את הנכס כולו במחיר ריאלי.
22 60. עוד טוען הנתבע כי הופר הסכם ההבנות וכן הבנות בע"פ אשר היו בין הצדדים בדבר
23 מכירת ציוד המרפאה, בהתאם לרשימת ציוד, בערך של 30,000 ₪. בפועל, טוען הנתבע
24 כי התובע 3 והגב' בללטי תפסו חזקה על הציוד כולו וסירבו להשיבו לידי הנתבע. לטענת
25 הנתבע נגרם לו בכך נזק בשיעור 1,200,000 ₪.
26 61. עוד טוען הנתבע לעשיית עושר ולא במשפט בידי התובע 3 והגב' בללטי, אשר קיבלו
27 לידיהם רשימת לקוחות המרפאה אותה סגר ובה 15,000 לקוחות, כל זאת בלא תמורה.
28 בכך גרמו התובע 3 והגב' בללטי לנתבע, לנזק בשיעור בלתי ידוע.
29 62. הנתבע טען כי בגין שירותי וטרניריה בסך 7254 ₪, שולם לו בידי התובעים סך של 8190
30 ₪ ולכן נותר לזכותם של התובע 3 והגב' בללטי סך של 936 ₪ אותו יש לקזז מחובותיהם
31 כלפיו. הנתבע העמיד את התביעה שכנגד ע"ס 586,987 ₪ לצרכי אגרה.
32

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-10-63090 דרמה מוצרים ושרותים וטרנריים בע"מ ואח' נ' חליוה ואח'

תיק חיצוני:

הסכם ההבנות בין הצדדים

- 1
2 63. המסמך אשר כותרתו "הבנות עקרוניות – שכירות מרפאה קריית טבעון – 01/02/2018"
3 כולל את ההסכמות שבין אדם חליוה, בנו של הנתבע ובין התובע 3 והגב' בללטי (נספח
4 2 לכתב התביעה) (להלן: "הסכם ההבנות"). בין הצדדים הוסכם באותו מסמך הבנות,
5 כי המרפאה הוטרינרית תושכר לתובע 3 ולגב' בללטי לתקופת ניסיון של חצי שנה ולאחר
6 מכן הם ירכשו את הפעילות במרפאה ואת הציוד שבה, רשימת המלאי והלקוחות. גובה
7 דמי השכירות ננקב בהסכם ההבנות בסך 1000 ₪ בצירוף מע"מ לשכירות הציוד שיחשבו
8 כמקדמה בגין הציוד, במידה והתובע 3 יחליט לרכוש את המרפאה לאחר אותה חצי שנת
9 ניסיון.
- 10 64. לטענת הנתבע חלק מההסכמות שהושגו בפגישה לא מצאו ביטוי במסמך ההבנות אשר
11 נחתם ואין תוקף להסכמות אלו משלא נחתם הסכם שכירות כדין. העדר החתימה על
12 הסכם שכירות, מהווה לטענת הנתבע הפרה של ההסכם ההבנות. עיון בהסכם ההבנות
13 מעלה כי מדובר בהסכם מחייב. אכן, הצדדים התחייבו לחתום על חוזה נוסף שאין
14 מחלוקת כי לא נחתם. כך גם אישר התובע 3 בעדותו. עם זאת, ס. 23 להסכם ההבנות
15 קובע כך "הצדדים מתחייבים לחתום על חוזה מפורט בהתאם להבנות העקרוניות תוך
16 חודש ימים. למען הסר ספק, אין באי חתימה על הסכם מפורט כדי לגרוע מזכויות
17 וחובות הצדדים לפי הבנות עקרוניות אלה". מכאן כי נקבע מפורשות כי ההסכמות
18 שהושגו מחייבות את הצדדים. ההסכם בין אם הוכן על ידי מר אדם חליוה, בנו של
19 הנתבע ובין אם הוכן על ידי התובע 3 או הגב' בללטי, נחתם ע"י אדם חליוה, בשם הנתבע
20 מצד אחד, ובידי התובע 3 והגב' בללטי, מצד שני. טרם החתימה, הצדדים התכתבו
21 והחליפו טיוטות עם הערות להסכמות הללו. כך אישרו התובע 3 והגב' בללטי בעדותם
22 וכך אף אישר מר אדם חליוה. לפיכך, הסכם ההבנות ממלא את התנאים הדרושים
23 ליצירת חוזה מחייב: גמירת דעת ומסוימות. אין כל דרישה בדין ואף לא דרישה מוסכמת
24 – שלפיה בהיעדר חוזה שכירות או מכר שייחתם ע"י הצדדים בהמשך, יפקע תוקף הסכם
25 העקרונית. ולפיכך אף בהעדרו של הסכם שכירות אשר ייחתם בידי התובע 3 והגב'
26 בללטי, אין בכך הפרה של הסכם ההבנות.
- 27 65. בפועל, פעלו הצדדים בהתאם לחיוביהם מהסכם ההבנות. התובע 3 והגב' בללטי שכרו
28 את המרפאה, שילמו דמי שכירות גם לאחר חצי שנה, ואף שילמו תמורה לציוד בהתאם
29 לסכום שצוין בהסכם ההבנות. חזקה כי הצדדים להסכם יודעים אלו הסכמות הוא מכיל
30 ומסכימים לתוכן. הנטל להוכיח כל טענה להסכמה זו או אחרת אשר אינה מופיעה
31 בהסכם העקרונית – הוא נטל מוגבר, המונח על כתפי הטוען לכך. ראה בע"א 685/88,
32 קוטרמן נ קרן תורה ועבודה, פ"ד מז (2) 598; ע"א 1548/96 בנק איגוד לישראל בעמ נ'
33 זהבה לופו ואח' (12/06/2000); ע"א 1513/99 חיים דטיאשוילי נ' בנק לאומי לישראל

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-10-63090 דרמה מוצרים ושרותים וטרנריים בע"מ ואח' נ' חליוה ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בע"מ (17/08/2000); ראה גם בע"א 4839/92 גנז נ' כץ, מח(4) 749. כל טענה כי קיימת
2 הסכמה נוספת בין הצדדים מעבר למה שנכתב בהסכם ההבנות דינה דחייה שכן הנתבע
3 לא הוכיח קיומן של הסכמות נוספות ובאלו אשר מצאו ביטוי בכתב, עמדו הצדדים.
4 66. הנתבע טוען כי כתוצאה מהפרה זו של הסכם ההבנות במסגרתה התחייבו התובע 3 והגב'
5 בלטי לחתום על הסכם שכירות למרפאה ולא חתמו, נגרם לו נזק בדמות ירידת ערך
6 לבית כולו, אותו לא הצליח למכור במחיר ריאלי שכן בחלק מהנכס יושבים שוכרים בלא
7 הסכם שכירות מסודר. הנתבע טען כי בידו חוות דעת שמאי ולפיה הוערך הנכס בסך של
8 3.8 מיליון ₪. לטענתו כתוצאה מאי יכולתו להתחייב לפני קונים פוטנציאליים בהסדרת
9 המצב המשפטי עם השוכרים המצויים בנכס, נמכר הנכס בסכום של 3.25 מיליון ₪.
10 הנתבע הביא לעדות את מר עומרי מג'דוב (נ/2) אשר העיד כי הוא ביקש לרכוש את הנכס
11 בסך של 3.55 מיליון ₪, ברם בעקבות יעוץ משפטי אשר ניתן לו ולפיו הסכם ההבנות בין
12 הנתבע לתובע 3 ולגב' בלטי אינו מספק וודאות משפטית והאחרונים סירבו לחתום על
13 הסכם שכירות נוסף, הרי שהחליט שלא לרכוש את הנכס.
14 67. לא הוצגה לפני חוות דעת שמאי הקובעת כי אכן העדרו של הסכם שכירות לשוכרים
15 ביחידה (התובע 3 והגב' בלטי) ותחתיו קיומו של מסמך ההבנות, מהווים גורם לירידת
16 ערך. למעשה השמאי, אשר ערך את חוות הדעת שבידי הנתבע, כלל לא הובא לעדות
17 ותחתיו הובאה מתווכת המקרקעין הגב' ליכנר. משלא הובא לעדות עורך חוות הדעת,
18 אף לא ניתן להגיש מסמך שלא מידי עורכו.
19 68. הגב' ליכנר העידה היא מתבססת על ניסיונה המקצועי רב השנים כמתווכת, כאשר קבעה
20 את הערכתה למחירו של בית הנתבע. הגב' ליכנר הודתה בפה מלא כי אין לה הכשרה
21 שמאית ואף אין לה הכשרה כמשפטנית, כך שהערכתה אם קיים או לא קיים הסכם
22 שכירות ליחידה והשפעת אותו הסכם על מחיר בית הנתבע, אין לה בסיס של ממש.
23 בעדותה טענה הגב' ליכנר כי גורמים נוספים (כגון קירבה למטרדי ריח הנובעים מגידול
24 חיות משק, פרות וכבשים, או קירבה לישוב בסמת טבעון ומטרדי רעש יריות מאותו
25 הישוב) כלל לא נלקחו בחשבון בעת קביעת מחירו של הבית. נראה איפה, כי הערכתה של
26 הגב' ליכנר את מחירו של הנכס אינה מבוססת על אדן כלשהוא, פרט לדעתה האישית
27 ולא ניתן להיעזר בזו כדי לקבוע כי המחיר בו נמכר הבית היה נמוך מזה אשר עתיד היה
28 להתקבל לולא נוכחותם של התובעים.
29 69. מכאן כי אף לו הייתי מקבלת את הטענה כי העדרו של הסכם שכירות הוא הפרת הסכם
30 ההבנות בין הצדדים, הרי שלא מצאתי כי נגרם לנתבע נזק בשל כך ויתרה מכך, אין
31 בהסכם ההבנות סנקציה בגין הפרתו, דוגמאת פיצוי מוסכם כזה או אחר, כך שאת
32 הטענה לפיצוי בגין הפרת הסכם ההבנות בהיבט זה, יש לדחות.
33

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-10-63090 דרמה מוצרים ושרותים וטרנריים בע"מ ואח' נ' חליוה ואח'

תיק חיצוני:

תשלום תמורת הציוד שבמרפאה

- 1
2 70. הנתבע טען כי הופר הסכם ההבנות בינו לבין התובע 3 והגב' בללטי בדבר מכירת ציוד
3 המרפאה, עפ"י רשימת ציוד, בסך 30,000 ₪, כאשר התובע 3 והגב' בללטי תפסו חזקה
4 על כל ציוד המרפאה. לטענת הנתבע, התובע 3 והגב' בללטי גרמו בפועל, לנזק בשיעור
5 של כ-1,200,000 ₪ משום שלא היה ניתן למכור את הציוד השייך לו ומצוי במרפאה
6 ומשום שהתובעים עושים שימוש בציוד גם במועד הגשת כתב התביעה שכנגד. לטענתו,
7 נמנעה ממנו את האפשרות לאמוד את שווי הציוד וזאת על אף שתואם מועד מראש
8 ולאחר שהשמאי כבר הגיע למקום והוא נדרש לשלם לו עלות נוספת. לכן טען הנתבע כי
9 על התובע 3 והגב' בללטי, לשלם לו סכום של 1,170,000 ₪ בגין שווי הציוד. לחלופין,
10 טוען הנתבע כי יש למסור לו חזרה את הציוד אשר אינו מופיע ברשימת התובעים אשר
11 צורפה לכתב התביעה ואינו שנוי במחלוקת. לחילופי חילופין, מבקש הנתבע לקבל את
12 שווי המוערך של הציוד בסך 400,000 ₪ או לפי קביעת שמאי מוסמך. עוד לטענת
13 הנתבע, יש לחייב את הנתבעים בתשלום סך של 5,000 ₪ לכל חודש בגין השימוש בציוד
14 אשר שייך לו ומצוי במרפאה החל מיום 1/2/18, אשר מוערך עד ליום הגשת התביעה בסך
15 60,000 ₪. הנתבע טוען כי 1,000 ₪ לחודש (ובסה"כ 12,000 ₪) הם בגין הציוד אשר אינו
16 שנוי במחלוקת ופורט ע"י התובע 3 בכתב התביעה.
- 17 71. עוד לטענת הנתבע, על התובע 3 והגב' בללטי לשלם מע"מ בגין הציוד אשר נרכש על
18 ידיהם בסכום של 30,000 – קרי עליהם לשלם לתובע סכום של 5,100 ₪. לטענתו, הם
19 התחייבו לכך במסגרת מסמך ההבנות אשר נחתם בין הצדדים.
- 20 72. על אף שבניגוד להסכמת הצדדים בהסכם העקרונות, לא צורפה רשימת ציוד להסכם,
21 והתובע 3 הוא אשר הקליד את רשימת הציוד המצוי במרפאה, מר אדם חליוה, בנו של
22 הנתבע, העיד בפניי כי ערך ביחד עם התובע 3 והגב' בללטי את רשימת הציוד במהלך
23 המו"מ. אל נוכח החזקה כאמור שלפיה הצדדים להסכם יודעים ומסכימים לתוכנו
24 והנטל המוגבר אשר מונח על כתפי הנתבע – הקביעה המצויה בהסכם העקרונות ולפיה
25 יימכר הציוד לאחר 6 חודשים בסכום של 30,000 ₪, להוציא מכשיר האולטראסאונד, היא
26 אשר מחייבת את הצדדים. הנתבע בעצמו, לא ידע לתת הסברים מפורטים במהלך עדותו
27 אשר בפניי על הפער העצום שבין הסכומים הנתבעים ובין סכום זה המצוין מפורשות
28 בהסכם ההבנות בין הצדדים. משכך, הרי שיש לדחות את תביעת הנתבע בגין הפרת
29 הסכם בכל הנוגע לציוד המרפאה, שהרי ציוד בהתאם לרשימת ציוד שגובשה בידי
30 הצדדים, הועבר לתובע 3 ולגב' בללטי ותמורתו שולמה בדיוק בהתאם להסכם ההבנות.
31 73. אשר למע"מ – התרשמתי כי אכן הצדדים הסכימו כי על הסכומים המפורטים יתווסף
32 מע"מ (ראה בס' ח להסכם ההבנות, נ/1, נספח 1). מהאסמכתאות אשר צורפו לא נמצא
33 כי שולם מע"מ בגין סכום זה ולא נסתרה טענה זו. אך בסיכומיו לא חזר עוד הנתבע על

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-10-63090 דרמה מוצרים ושרותים וטרנריים בע"מ ואח' נ' חליוה ואח'

תיק חיצוני:

1 הטענה בדבר אי תשלום המע"מ כי אם עמד אך ורק על טענתו כי ערך הציוד גבוה יותר
2 מזה אשר ננקב בהסכם ההבנות ועל כן, דינו של הנתבע כמי שזנח טענתו זו ואין לפסוק
3 לו את סכום המע"מ בהתאם.

4

5

השבת סכומים ששולמו אשר חלים על המחזיק בנכס

6 74. לטענת הנתבע על התובע 3 ועל הגב' בללטי להשיב סכומים ששולמו על ידו בגין מס
7 שלטים, חשמל ומים עבור תקופה ההחזקה ביחידת הדיור בסך של 22,293 ₪, אותם
8 שילם הנתבע, לאחר שהתחייב להעביר את הנכס כשהוא נקי מחובות לרוכש הנכס.
9 לטענת הנתבע חובות אלו חלים על התובע 3 ועל הגב' בללטי.

10 75. לטענת התובע 3 והגב' בללטי, כוללת השכירות, כמסוכם בין הצדדים, חיובי חשמל ומים.
11 זאת משום שלמרפאה אין מונים נפרדים למניית חשמל ומים משאר הבית, הוא בית
12 הנתבע ולכן הוסכם על שכירות הכוללת בחובה חיובים אלו.

13 76. יאמר כבר כעת, בהסכם ההבנות אין הסכמה בין הצדדים בדבר תשלום נפרד מיתר חלקי
14 בית הנתבע, של חשמל ומים עבור המרפאה. ברירת המחדל על פי סעיף 25ט(א) לחוק
15 השכירות והשאילה, התשל"א-1971 היא כי החובות בגין ארנונה, מס שלטים, חשמל
16 ומים עבור תקופה ההחזקה ביחידת הדיור חלים על המחזיק בנכס. ברם, בהעדר הפרדה
17 בין חלקי הנכס ובשים לב לטענת התובע 3 והגב' בללטי כי דמי השכירות עליהם הוסכם
18 כוללים את חיובי החשמל ומים עבור המרפאה בהעדר מונים נפרדים, הרי שאין לחייבם
19 בסך הנטען בידי הנתבע של 22,293 ₪.

20 77. התרשמתי מהעדויות שבפניי כי לא קיימת הפרדה בין חשבונות החשמל, מים וארנונה
21 בין הדירה בשלמותה ובין יחידת הדיור. הגב' בללטי העידה כי כך עלה מההסכם בין
22 הצדדים. בעוד הנתבע ומר עימאד סוואעד לא תמכו דבריהם בדבר מחויבות נפרדת בדבר
23 ואף לא בלשון הסכם ההבנות. מר אדם חליוה, בנו של הנתבע, אשר נטל חלק פעיל
24 בניסוח הסכם ההבנות, כלל לא נשאל על כך בעדותו.

25 78. הנטל להוכיח תביעתו, ובכלל זה את גובה החוב הנטען של התובע 3 והגב' בללטי, רובץ
26 לפתחו של הנתבע. הנתבע טען לחבות במלוא החשבונות אותם פרע טרם העברת הזכויות
27 לקונה הנכס. שעה שלא הוכח מהו החלק המסוים שבו חייבים התובע 3 והגב' בללטי
28 כתוצאה מהשימוש במרפאה (בנפרד מהנכס בשלמותו) – הרי שיש לדחות תביעתו בגין
29 רכיב זה.

30 79. אשר למס שלטים, לא הוכיח הנתבע כי הוצב במקום שלט של התובע 3 או שלט בכלל או
31 כי פרע חיוב שכזה ולא יזו תקופה שייך החיוב. בהעדר תשתית עובדתית מספקת על מנת
32 להכריע בשאלה זו וכאשר הצדדים כלל לא התייחסו לכך ולא נשאלו על כך, לא הוכחה
33 טענת הנתבע והיא נדחת.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-10-63090-10 דרמה מוצרים ושרותים וטרנריים בע"מ ואח' נ' חליוה ואח'

תיק חיצוני:

1

2

תשלום הוצאות למומחים

3

80. הנתבע טוען כי על התובע 3 והגב' בללטי להשיב לו את ההוצאות שנגרמו לו בשל

4

התנהלותם, לרבות תשלום שמאי בסך 9,360 ₪ וכן תשלום בגין ביקור שמאי לצורך

5

הערכת שווי המטלטלין בסך 1,170 ₪. חוות דעת השמאי לא נדרשה לנתבע לצורך

6

ההליך, כי אם לצרכיו טרם מכירת הנכס ועל כך אף העיד מר סוואעד – רוכש הנכס.

7

משכך, אין מקום לחיובם של התובע 3 והגב' בללטי בהוצאות אלו.

8

81. הנתבע טוען כי התובע 3 והגב' בללטי התעשרו ולא במשפט כאשר קיבלו לחזקתם את

9

רשימת לקוחות המרפאה ובה 15,000 לקוחות. זאת ללא תמורה וכאשר הם גורמים בכך

10

לנתבע לנזק אשר שיעורו, לטענת הנתבע, אינו ידוע.

11

82. סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט 1979 קובע כי מי אשר קיבל שלא על

12

פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה שבאו לו מעם אדם אחר, חייב להשיב לאותו

13

אדם את הזכייה. אם השבה בעין אינה אפשרית או בלתי סבירה, עליו לשלם לאותו אדם

14

את שווייה. החוק מוסיף וקובע כי אחת היא כיצד באה הזכייה, אם מפעולת הזוכה,

15

המזכה או בדרך אחרת.

16

83. כדי לבסס חובת השבה בגין עילת עשיית עושר ולא במשפט יש להוכיח התגבשותם של

17

שלושה יסודות: הראשון, התעשרות – דהיינו קבלת נכס, שירות או טובת הנאה; היסוד

18

השני הנדרש להוכחה הוא כי ההתעשרות באה על חשבון הזוכה; ולבסוף נדרש להוכיח

19

כי ההתעשרות נתקבלה על ידי הזוכה שלא על-פי זכות שבדין. ראה בת.א. 4757-07-09

20

ובת.א. 14361-08-09 (מחוזי – מרכז) פייר גליו בע"מ ואח' נ' פטיטו בע"מ ואח' (ניתן

21

ביום 17/5/12), אשר הסתמך על רע"א Buffalo Boots 502/04 נ' גלי – רשת חנויות

22

נעליים, פד"י נח(5) 487.

23

84. היסוד הראשון אינו מתקיים בענייננו שכן לא הוכח כלל כי נמסרה לידי התובע 3 והגב'

24

בללטי רשימת לקוחות בת 15,000 שמות. הגב' בללטי העידה ועדות זו לא נסתרה בידי

25

הנתבע כי הנתבע התעתד למסור את רשימת לקוחות המרפאה הן לידי התובע 3 והגב'

26

בללטי, אך בה בעת ביקש למכור אותה לצד שלישי נוסף. לא הוכח אף כי התובע 3 והגב'

27

בללטי התעשרו על חשבוננו של הנתבע כתוצאה ממסירת אותה הרשימה וכי התעשרות

28

זו הייתה שלא על פי זכות שבדין. בהעדר הוכחה לכך, נדחית תביעת הנתבע בגין עשיית

29

עושר ולא במשפט.

30

85. הנתבע הבהיר כי היה לתובע 3 והגב' בללטי חוב כלפיו ע"ס 7254 ₪ בגין שירותי וטרניריה

31

אותם סיפק להם, ברם התובע 3 והגב' בללטי שילמו עבורם סך של 8190 ₪ ומכאן כי

32

נותרה יתרה לזכותם בת 936 ₪.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 63090-10-18 דרמה מוצרים ושרותים וטרנריים בע"מ ואח' נ' חליוה ואח'

תיק חיצוני:

1 86. כלל האמור מעלה כי התביעה שכנגד נדחית אף היא. על הנתבע, בהתאם להודאתו, לשלם
2 את יתרת הזכות העומדת לרשות התובע 3 והגב' בללטי בכל הנוגע לשירותי הוטרינריה
3 אשר סיפק הנתבע.

4 87. סוף דבר,

5 התביעה העיקרית – נדחית במלואה.

6 התביעה שכנגד - נדחית אף היא ובהתאם להודאת הנתבע עליו להשיב לתובע 3 ולגב' בללטי

7 936 ₪ אשר שולמו לו ביתר, בגין שירותי וטרנריה. סכום זה יישא הפרשי ריבית והצמדה

8 ממועד הגשת התביעה (13/1/19) ועד ליום התשלום המלא בפועל.

9 בשים לב להליכים שבפניי ולפער בין הסכום אשר נתבע לאשר נפסק בפועל, להגשת סיכומי

10 תשובה ללא קבלת רשות בית המשפט, אך בשים לב לתוצאה אליה הגעתי, יישאו הצדדים

11 איש איש בהוצאותיו ובשכר טרחת בא כוחו.

12

13

14 ניתן היום, ל' אב תשפ"א, 08 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

15

מירב קלמפנר נבון, שופטת

16

17